

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XVIII. Alia Visio Cvivsdam Fratris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

decumbēs ad exitum propinquaret, à deputato sibi ministro, si adesset aliquis, inquisiuit, erat autem Sabbathum, hora qua sonitu tabulæ ad mandatum Fratres more solito conuocātur. Audiens ergo nullum esse præsentem, *Ecce*, inquit, video cælos apertos, & beatum patrem nostrum venerabilem *ERMINOLDVM* videlicet, assistentem in maxima gloria coram Deo, quod vt verum esse non dubitetur in testimonium veritatis, iam spiritum exhalabo. Quo dicto, morte intercedente, & sermonem confirmanste quod dixerat, protinus comprobauit.

ALIA VISIO CVIVSDAM FRATRIS.

ACCEDAT & alius testis, qui de remotis partibus venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine meritorum venerabilis *ERMINOLDI*. Frater quidam ex nostris, quodam vindemiæ tempore missus in *AUSTRIAM*, claustrum q̄ *KOTVYK* dicitur, hospes intrauit, hospite quodā alio de claustro dicto *GÄRSTEN*, casualiter cointrante. Igitur hora refectionis, cum veniretur ad mensam, hospes hospiti ad vesendum pariter est adiunctus. Et cœna facta cum fabularentur, & secum quærerent de diuersis, vt fieri assolet, *GÄRSTENSIS* ille à fratre nostro diligentius inquisiuit, si aliquando habuissē⁹ Abbatem, cui nomen fuerit *ERMINOLDVS*, & audito quod sic, & q̄ insuper apud nos fuerit primus Abbas, ille sic orsus est: Quāuis, inquit, nullā omnino notitiam vel vitæ vel nominis eius prius habuerim, nup̄ tamen in veritate comperi, quia non est parui aut mediocris, sed maximi meriti coram Deo. Nam ex fluxu sanguinis mire vexatus, nimia nuper infirmitate & ægritudine laboraui, adeo vt de vita etiam desperarem. Cumq; sanctorum quam plurimum pro euasione periculi postularem
auxi-

XVII.

auxilia ex nimia mihi debilitate somnus obrepfit. Et ecce rapi ad tribunal Christi me video, & pro culpis & negligentijs meis dura satis animaduersione percelli vbidum animas plurimas, pro diuersitate & exigentia meritorum vel condemnari à iudice video, vel saluari; oblatuse est ei vnus Ordinis sancti BENEDICTI frater, vt videbat, damnationisq; in eum iam iamq; debebat fieri sententia: sed retractata est, & remissa clementer, sancti nescio cuius magni, quem quidem videbam, sed non agnoscebam obtentu, inter cætera pro damnando taliter allegantis: Licet, ait, Domine, frater hic vitam suam satis exegerit negligenter, irremuneratum tamē tua pietas non relinquat, quod nunquam locum suæ professionis deseruit nec transgressus est finaliter obedientiæ suæ votum. Sancto ista fiducialiter prosequente, animam rei iudex absolui decreuit, orantis pro ea meritis complacatus. Quem cum optarem scire quis esset, ecce vnus astantium iudici ipsum venerabilem ERMINOLDVM PRUFENINGENSEM Abbatem esse mihi protinus intimauit. Hisq; peractis euigilo, mecumq; retractans ea quæ videram, statim omnibus quidem omissis, illius potissimum inuocare cœpi suffragia, cuius indubitaram expertus fuerā sanctitatem. Quod cum per officium Missæ facere decreuissem, sed debilitas vocis obstaret, continuò mihi tantas vires sensu collatas, quod sacris indutus, Missam quæ de vno Confessore dici consuevit, à fine vsque ad finem perfecti. Qua completa pristinae sanitati sum integraliter restitutus. Hæc frater de AVSTRIA rediens, dum nobis sæpius retulisset, superueniens, ille GARSTENSIS, cui res ipsa contigerat, sepulchro viri Dei de notissime visitato fratris nostri narrationem personaliter confirmavit, qui & ipse in GARSTEN postmodum factus Abbas solebat, superuenientibus huc uentum frequentius enarrare.